

1 Αἰσχύλος ὁ τραγικός γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. 2 νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· “ἀλλ’ ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά, / καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον” (Ra. 1004s.). 3 συνεχρόνισεν δὲ Πινδάρῳ, γεγὼς κατὰ τὴν ἴμ’ ἴ’ Ὀλυμπιάδα. 4 γενναῖον δὲ αὐτὸν φασί, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινία, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. 5 κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἶ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθεῖναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, <τὸ> μεγαλοπρεπές τε καὶ ἥρωικόν, τὸ δὲ πανούργον κομποπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἠγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. 6 ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ τοῖς Ἑκτορος Λουτροῖς Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. 7 διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ’ αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὔρεθειεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυον ἀπαγαγεῖν οὐ πάντῃ· ταῖς τε γὰρ ὄψει καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. 8 ἀπῆρεν δὲ ὡς Ἰέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχει θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. 9 τινὲς δὲ φασὶν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπληξῆσαι τὸν δῆμον ὡς τὰ μὲν νῆπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. 10 καὶ σφόδρα τῷ τε τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεὶς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον· αἰετὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τὸ δέρμα, ἢ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν, “οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ”. 11 ἀποθανόντα δὲ Γελωὶ πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες τούτῳ· “Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τότε κεῦθει / μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας· / ἀλκὴν δ’ εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι, / καὶ βαθυχαιτῆεις Μῆδος ἐπιστάμενος”. εἰς τὸ μνήμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. 12 Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ <τὸν> θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. 13 ἐβίω δὲ ἔτη ἑξή, ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα σ’, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ἴε’ ἴ’. νίκας δὲ τὰς πάσας εἰλήφει τρεῖσκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο. 14 πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γεννικωτάτοις τὴν τραγωδίαν ἠΐξῃσεν τὴν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξεν τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλλιγξιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι· τοὺς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας μεῖζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. 15 ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεῦτερον αὐτῷ προσήψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα, τὸ δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. 16 τὸ δὲ ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ’ αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον· εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωδίας ποιητῆς ὁ Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογίζεσθω δὲ ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θεσπιδί, Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προσαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα ἐς τὴν τοῦ Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. 17 ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ· “ἀετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον”. φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λῖαν εὐδοκιμεῖν.